

Wstęp

Przedstawiamy Państwu kolejny, tym razem podwójny tom naszego „Rocznika”, wyrażając nadzieję, iż podobnie jak tomy poprzednie spotka się z przychylnym przyjęciem, a teksty w nim zamieszczone posłużą pogłębieniu refleksji nad sprawami będącymi przedmiotem rozważań. Jednocześnie pragniemy zasygnalizować zmiany redakcyjne, które wprowadziliśmy, poczynawszy od obecnego tomu. W celu zapewnienia i silniejszego podkreślenia integrującego charakteru pisma, otwartego na przedstawicieli różnych neofilologii, poszerzony został skład redakcji. Do członków redakcji będących przedstawicielami filologii germańskiej, którzy od początku redagowali pismo, dołączyli reprezentanci filologii angielskiej, romańskiej i słowiańskiej. Wprowadzono również zasadę uczestnictwa redaktorów dwóch różnych neofilologii w pracach nad poszczególnymi tomami. Ponadto powołana została siedmioosobowa Rada Naukowa, czuwająca nad poziomem merytorycznym pisma. W jej skład weszli wybitni przedstawiciele przekładoznawstwa z różnych ośrodków akademickich w kraju. Jednym ze statutowych zadań członków Rady Naukowej jest recenzowanie nadesłanych artykułów.

W niniejszym tomie została zachowana struktura pisma z generalnym podziałem na dwie części. W części pierwszej, zatytułowanej *Artykuły i rozprawy*, zamieszczono 23 teksty. Zarówno ich liczba, jak i objętość przekroczyły w znacznym stopniu założenia redaktorów, co skłoniło nas do nadania niniejszemu tomowi podwójnego numeru. W ramach części pierwszej zdecydowaną większość, bo aż 18 artykułów, zakwalifikowano do *Teorii i praktyki przekładu*, pięć zaś do *Dydaktyki przekładu*. Główne wątki rozważań autorów tekstów z zakresu teorii i praktyki przekładu można przyporządkować takim obszarom tematycznym, jak nowoczesne narzędzia w pracy tłumacza i w badaniach nad przekładem, zagadnienia przekładu prawnego i prawniczego, tłumaczenie tekstów użytkowych czy też problematyka badania jakości przekładu ustnego.

Autorzy artykułów przyporządkowanych dydaktyce przekładu zajęli się m.in. nauczaniem przekładu na uniwersytetach, kształceniem tłumaczy przyszłych, problematyką nauczania tłumaczenia pisemnego czy też ustnego w aspekcie kompetencji retorycznej.

W drugiej części zostały zamieszczone recenzje trzech książek, odnoszących się do różnych obszarów przekładoznawstwa (tłumaczenie metafor, tłumaczenie na język obcy, zbiory dokumentów do ćwiczeń tłumaczeniowych). Dwie z nich stanowią pozycje obcojęzyczne. W tym wypadku jednym z podstawowych powodów przyjęcia niniejszych recenzji była chęć przybliżenia polskiemu czytelnikowi poruszanej w nich problematyki.

Dużym atutem niniejszej publikacji jest uczestnictwo w niej teoretyków i praktyków przekładu, naukowców, a także osób spoza środowiska akademickiego, działających na co dzień na rynku tłumaczeniowym.

Mamy nadzieję, że wielowątkowość tomu jak i waga poruszanych zagadnień zachęcą Państwa do wnikliwej lektury i stanowić będą cenne źródło wiedzy i inspiracji zarówno dla teoretyków, jak i praktyków przekładu.

*Ewa Kościółkowska-Okońska
Lech Zieliński*